

Kilderishuset i Sønder Vilstrup

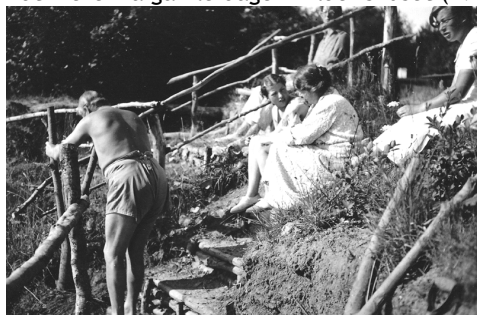
Min Morfar og Mormor, Thorvald og Petra Lindhard, boede i Haderslev i Sønderjylland, hvor Morfar var amts-landinspektør. For cirka hundrede år siden besluttede de sammen med to vennefamilier at købe et

Familien samlet i Haderslev 1929

stykke jord ved kysten ved Sønder Vilstrup og bygge tre sommer-huse på grunde ved siden af hinanden. Det tredje blev af en eller anden grund aldrig til noget, men i alle årene har "Rasmussens Hus" ligget som nabo til "Kilderishuset", og de to familier har været fælles om den lange kørevej gennem skoven og trappen og vandpumpen ude ved skrænten. - En del af skoven lidt længere henne, hvor trappen går ned ad skrænten nu, kaldes "Den tredje grund". Der kunne det tredje hus have ligget. - Min Mormor døde samme år som jeg blev født; så familien har for mig altid bestået af Morfar alene, plus børn, svigerbørn og børnebørn. Billedet til venstre er fra 1935.

Lidt mere fra gamle dage i Kilderishuset (1935):

Bygning af trappe midt for skrænten (den holdt ikke ret mange år) - Morfar med sine fire svigerdøtre - Christian og Ruth er forlovet Kilderishuset har aldrig været noget stort sommerhus, så alting er indrettet meget omhyggeligt med bænke, et langt bord og havebord, og tre kamre med køjesenge i tre etager. Kun Thorvald og Petra havde et soveværelse med en seng til hver. Efter hendes død sov han som oftest alene derinde. - Huset har stadig samme størrelse; det er nemlig ulovligt at bygge det større. Så hvis der er rigtig mange på ferie samtidig, må man have telte eller sådan noget med.

I løbet af de mange år er der kommet et rigtigt *udhus* med et moderne kloset, og der er også indlagt elektricitet til lamper og køleskab og andre ting. - Men der er nu stadig en del ting, der er lidt upraktiske. Til gengæld bor vi *inde i* skoven, med kun eet nabohus og en smuk og flot udsigt ud

De to huse set fra søsiden. Billedet er taget for mange år siden, og mange buske og træer er faldet i havet nu. Morgensolen skinner i vinduerne i stuen. Billedet er taget langt ude fra - der er morgenbadende på stranden. Det kan være, der var meget lavvandet på tredje revle den dag.

over Lillebælt og helt til Fyn og Als og ned langs Sønderjyllands kyst. Om natten kan der være rigtig mange stjerner, når det ikke er måneskin, med blinkende fyrtårne forskellige steder i mørket, og somme tider stjerneskud.

Morfar plantede en hel masse træer i de første år, så de kunne blive til en skov. Men i årenes løb blev det til alt for mange og for store træer, og skoven nåede helt hen til bagsiden af huset. Nu bliver der *fældet* træer, så der også kan komme lys ned til skovbunden og græsset og soveværelset, og solskinnet kan tørre huset og græsset på forpladsen, når det har regnet.

I gamle dage skete det ofte, at nogle boede i huset i flere uger eller i en hel sommerferie, eller at nogle rejste hjem og andre kom til. Huset var jo Morfars, og han bestemte alting. Han var 89 år gammel, da han døde i 1972. - Nu ejes huset af familien i fællesskab, og der er så mange, der gerne vil bruge det, at sommeren bliver delt mellem de forskellige familier.

Judit 1974 som 5-årig sammen med Ilse (3 år) på rækværket uden for stuens dør. Og ved det store træ foran opvaskeskuret. På det tredje har hun taget en lille båd i snor med i vandet.

Et par familier snakker færdig på udsigts-bænken (næsten uden udsigt) inden de skal af afsted.

Nedenfor skrænten er en smal strand med mange sten; som regel er der dog lidt sand imellem stenene. Der kan også ligge sten i vandet på det inderste stykke; så rydder man en lille vej ved at smide stenene til side. Lidt længere ude er der som regel fine sandrevler med meget lavt vand; dejligt for børn at bade i, (og for en foto-ivrig kusine Birgitte). Men hvis man kommer

rigtig langt ud, er der nogle steder flere meter dybt. Ellers er stranden fin at lege på.

Skrænten går fra græsplænen foran huset, og skråt ned til stranden. Den er for stejl til at gå på, og i øvrigt skrider der tit stykker af skrænten ned på stranden, eller et par buske glider et stykke ned ad skrænten sammen med en stump af græsplænen. Trappen fra huset ned til stranden må repareres hvert år. Den skrider også; nogle år er der kun det aller øverste trin tilbage. En gang imellem skrider et stykke jord ude ved kanten af forpladsen, ned på skråningen, med græs, buske og træer. Så kommer vinterstormene senere og skubber det videre ned på stranden. Forpladsen har været meget større end den er nu; med meget mere plads til alt muligt.

De sidste billeder er kun nogle få år gamle. Det er sket før, som regel med flere års mellemrum.

En nedslidt og halvruddet trappe - Et træ der har taget turen - Sporet efter et skred i udsigten - Der mangler noget.